

Rasizam

Poštovani žiri i draga publiko,

danas bih željela pričati o rasizmu u našem društvu – temi koja me već dugo zaokuplja.

Prije nego što počnem, postavila bih vam par pitanja:

- Zamislite se sada u jednoj novoj školi, novoj zemlji gdje nikoga ne poznajete. Svi i sve vam je nepoznato.
- Zamislite da nikoga ne možete razumjeti.
- Zamislite da ste vi tema svih razgovora i da vas zapravo svi analiziraju.

Kako bi(ste) se osjećali? Kada vas nitko ne prihvaća onakvim kakvi jeste.

Postavlja se pitanje: „Zašto“. Zašto osuđujemo sve oko nas?

Što je uopće rasizam?

Rasizam je u svojim raznim oblicima postojao kroz čitavu ljudsku povijest. To je jedna ideologija koja ljude na osnovu njihovih vanjskih obilježja svrstava u određene „rasne“ grupe, dijeleći ih pri tom na superiorne (bolje) i inferiorne (slabije) grupe. Rasizam zapravo koristi obilježja kao što je izgled, porijeklo ili vjera i na osnovu toga stvara grupe. Dovodi nas do toga da se počinjemo dijeliti na nas „normalne“ i druge. Ti drugi mogu biti naprimjer: crnci, muslimani, Romi... Ti drugi su obično podcijenjeni, a mi sami sebe uvijek doživljavamo kao bolje od njih.

Mislim da nije u redu da se kaže da smo mi u odnosu na „druge“ normalni. Što zapravo uopće znači normalno? I tko ili što je drugo? Može li se drugačije misliti ili drugačije izgledati? Tko ima pravo da kaže što ili tko je normalan ili drugačiji?

Odgovor je da ne postoji normalno ili drugačije. Svaka osoba je tako dobra onakva kakva jest, sa svim svojim manama i vrlinama. Onaj tko se usudi da kaže da nešto jeste ili nije normalno, sam od sebe nije normalan.

Nažalost, i u današnjem društvu rasizam je sveprisutan. U svom prikrivenom ili otvorenom obliku može se naći svuda oko nas: u vijestima, novinama, ili raznim televizijskim emisijama u kojima se spominju određene etničke grupe. Naprimjer, osobe s neobičnim imenom ili izgledom za tu oblast teže će uspjeti pronaći posao ili stan. Ili još teži oblik se može susresti, kada policijski službenici samo na osnovu nečijih vanjskih karakteristika (npr. crnce) svrstavaju u određenu kriminalnu grupu.

Uopće ne pokušavamo nekoga bolje upoznati, nego donosimo odluke i zaključke samo na osnovu nečijeg izgleda. Tako naprimjer ako netko izgleda kao Arapin, mi odmah mislimo on ili ona je loša osoba i sigurno terorist i ekstremist, jer svi Arapi su takvi. Nekako u svojoj

podsvijesti mi smo već odlučili da ne želimo imati ništa s tom osobom. Drugi primjer je kad vidimo neku osobu afričkog porijekla, dešava se, pomislimo da ta osoba ilegalno u zemlji iako njena obitelj već generacijama živi u toj istoj zemlji.

Ova rasistička razmišljanja su se, nažalost, već ukorijenila u našim glavama. Ali zašto je to tako? Zašto moramo odmah čim vidimo nekoga drugačijeg izgleda ili porijekla smatrati da je ta osoba gora od nas?

Draga moja publiko, samo zamislite kako bi se vi osjećali kada bi vas netko smatrao lošom osobom, a da prije toga nije ni pokušao da sazna nešto više o vama ili da vas malo bolje upozna.

500 riječi

Sara Salkanović

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: govor (1. mjesto, Natjecanje u sastavku 2020.)

Broj stranic: 2

Ljeto: 2021.

Škola: Savezna gimnazija Matrštof / BG/BRG Mattersburg

Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind

Download: Rasizam